

har været Administrationen muligt." Jeg ved ikke, paa hvilke Erfaringer det ærede Flertal bygger en saadan Paastand. Jeg ved ikke rettere, end at i de over 40 Aar, hvori vi have haft Kreditforeninger bestaaende heri Landet, have de været styrede udmærket godt. Jeg ved ikke, at der har været nogen særlige Ulemper ved dem eller lidt noget særligt Tab her eller hist, saa jeg synes, at det er et helt udmærket Bevis paa, at det godt kan gaa med Selvslyst paa det Omraade, og at der ingen Anledning er for Staten til at gribe ind i private Foreningers Liv og Styrelse. — At det ærede Flertal nævner som en Kendsgerning, at Overformyndertiet, Statsanstalten for Livsfor sikring, de store Sparekasser og lignende Pengeinstitutter have store og større Vanskeligheder ved at faa deres Kapitaler anbragte ved direkte Udlaan og derfor i stort Omfang indkøbe Kreditforeningsobligationer, beviser efter min Mening ingen Ting i den Henseende. Tværtimod! Det taler meget stærkt til Fordel for de Ansøkkere, jeg har gjort gældende i Gaar og de foregaaende Dage, om Nødvendigheden af en lavere Rente for disse offentlige Institutioner og for offentlige Stiftelser i det hele. Have disse Stiftelser vanskeligt ved at faa deres Penge anbragte, er der den udmærkede Vej at gaa, som jeg har anbefalet, at sætte Renten ned. Det er et Bevis paa, at jeg har Ret i min Paastand om, at den almindelige Rentefod ikke længere er 4 pCt., at det er meget vanskeligt at faa Penge anbragte til 4 pCt. Vilde altsaa disse Pengeinstitutter anbringe deres Penge paa sædvanlig Vis ved direkte Udlaan, ser jeg ingen anden Vej at gaa end at nedsætte Renten. — At det skulde være en Udvej, som Flertallet anbefaler, at gribe ind i private Foreningers Liv og Styrelse, kan jeg paa ingen Maade erkende, og det er altsor stærkt et Udtryk, som det ærede Flertal bruger i Betænkningen, at det vil være „uforsvarligt i Længden at nøjes med det rent formelle Tilfyn, Regeringen nu kan føre med dem." Jeg finder tværtimod, at det vilde være uforsvarligt, om Lovgivningsmagten og Regeringen nu i Følge de Erfaringer, vi have indvundet i over 40 Aar, vilde gribe ind i private Foreningers Liv og Styrelse.

Det ærede Flertal bemærker endvidere, at Kreditorenes Interesser varetages ikke af nogen som helst. Denne Paastand er jo ikke rigtig. Kreditorenes Interesser varetages efter min Mening meget omhyggelig, først med de bestaaende Love. Dernæst ved Kreditforeningens Statutter og endelig ved den fortrinlige Bestyrelse, vi have været Vidne til i en lang Række af

Aar, og som har baaret saadanne Frugter, at der ikke mig bekendt har været et eneste Tilfælde paa, at Kreditorenes Interesser ere gaaede for nær. Jeg ved ikke af, at Kreditorerne have lidt noget som helst Tab ved de forskellige Kreditforeninger, saa jeg synes, at deres Interesser ere helt fortrinlig varetagne over hele Landet. — Til disse korte Bemærkninger med Hensyn til Lovforslaget i sin Almindelighed skal jeg indskrænke mig og dernæst gaa over til at gøre nogle meget korte Bemærkninger om de foreliggende Endringsforslag.

Jeg kan ikke indse Nødvendigheden af Endringsforslag Nr. 1, at man skulde gaa til at forandre $\frac{1}{10}$ til $\frac{3}{10}$ for de uamortifiable Laan. Gaar man ind paa de $\frac{3}{10}$, har Begunstigelsen ved dette Lovforslag temmelig lidt at sige, thi de, som gøre saadanne Laan, ville i de aller fleste Tilfælde være nødte til at gøre sekundære Laan ovenpaa, og saa turde det være muligt, at Fordelen ved disse uamortifiable Laan blev meget ringe, for ikke at sige, at der slet ingen Fordel blev. — Af de andre Endringsforslag kan jeg forbi-gaa Endringerne 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9 og 10. Det høje Ting vil have let ved at forstaa min Stilling til alle disse Endringsforslag og vil have let ved at forstaa, at jeg ifølge de almindelige Bemærkninger, jeg har gjort, vil se mig nødsaget til at stemme mod disse Endringsforslag.

Hovedændringen er Nr. 6, som gaar ud paa, at § 3 udgaar. Om den har jo den ærede foregaaende Taler udtalt sig udførligt, og jeg kan henholde mig til det aller meste af, hvad han har sagt, og jeg skal blot for mit Bedkommende tilføje, at i Fald denne § 3 udgaar, er Lovforslaget temmelig betydningstomt, og saa er den Fordel, som stilles i Udset ved at faa uamortifiable Laan paa indtil $\frac{3}{10}$ af Burderingssummen, alt for lidt i Sammenligning med de Ofre, man kræver med Hensyn til Indskrænkningen af Selvslystet. Saa vil jeg hellere se, at vi ingen Lov faa; den Fordel, som skulde kunne opnaas ved at faa $\frac{3}{10}$ af Burderingssummen som uamortifiable Laan, kan opnaas paa en anden Maade, kan opnaas ved Omfribning af Laanene, ved at omfribbe dem hvert 10de eller 20de Aar — det kjende vi meget godt til — uden at man derfor behøver at ofre noget af det Selvslyst, som ingen med Rette kan have noget at klage over i Henhold til svundne Tidens Erfaring derom. Der er et Par Endringsforslag, Nr. 7 og Nr. 11, som jeg under visse Omstændigheder kunde være med til, stont jeg ikke har været med til at stille dem. De ere stillede af et andet lille Mindretal. — Nr. 7 gaar